

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

JA, ZO'N MAN BEN IK !

(Ja, so ein Mann bin ich!)

Blijspel in drie bedrijven

door

HANS JOACHIM PREIL

Vertaling : P.A. Uilhoorn

De Toneelcentrale * Bussum
Toneelfonds J. Janssens * Antwerpen
1988
(N° 1663)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1988 Toneelfonds J. Janssens / De Toneelcentrale

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONEN.

3 Dames - 3 Heren.

Karel de Graaf	chemicus bij A.C.F.
Regina de Graaf	modeontwerpster bij ADAMO (Amsterdamse Damesmode)
Paul Boswachter	industriefotograaf
Marleen Kramer	modeontwerpster bij Chic B.V.
Ewoud Wansink	apotheker uit Neede, oom van Regina
Diny Wansink	dochter van Ewoud Wansink, apothekers-assistente uit Neede, die een opleiding in Amsterdam volgt.

DECOR.

Alle drie bedrijven spelen zich af in de flat van Karel en Regina de Graaf in de stad.

Rechts is de algemene opkomst. Een kleine gezellige vestibule, kapstok, spiegel, een klein bankje e.d. zijn op elkaar afgestemd en geven blijk van een goede smaak. De vestibule gaat over in de woonruimte. De aangrenzende woonkamer is praktisch, maar ook comfortabel ingericht. De meubels zijn modern en doelmatig.

In het midden van de kamer staan op de voorgrond een grote bank met twee gemakkelijke stoelen, daarvoor een elegante salontafel. De bank en de twee stoelen moeten volants hebben.

Rechts en links van de bank twee dezelfde schemerlampen. Boekenkast, laag tafeltje met telefoon, bureau en bureaustoel.

De achterwand van de kamer is een grote balkondeur, waarvan de overgordijnen dicht moeten kunnen. Daarvoor staat een vogelkooi met een parkiet. Er moet op het balkon "gelopen" kunnen worden. De flat bevindt zich minstens op de zesde verdieping.

Rechts een slaapkamerdeur. Links de keukendeur en links vóór de deur naar de badkamer. Naast de badkamerdeur een smallere deur van een klein kamertje, dat in noodgevallen als onderdak voor bezoekers dienst doet.

N.B.: Het stuk kan, met enkele kleine aanpassingen, ook in een decor gespeeld worden, waarbij de voordeur direkt toegang geeft tot de woonkamer.

EERSTE BEDRIJF

Regina - Marleen

Het is in de namiddag. Daglicht valt door de balkondeur naar binnen. De woonkamer ligt er verlaten bij. De parkiet fluit vrolijk in zijn kooi. Rechts, op een stoel, ligt netjes opgevouwen, een gebruikte pyama. Ervoor een paar pantoffels. De woonkamer maakt een nette indruk, wat later een "schijnorde" blijkt te zijn.

Een expressbrief ligt voor de voordeur.

De voordeur wordt geopend en Regina, die haar koffers in de vestibule neerzet, komt binnen.

REGINA : ... daar heb ik zo verschrikkelijk om moeten lachen. Die kerel in het restauratierijtuig dacht toch werkelijk dat hij ons kon versieren.

MARLEEN : (volgt met haar koffer) Zeg 'ns, hoeveel trappen waren dat eigenlijk ? Wat is er met de lift ?

REGINA : Iemand heeft de deur weer eens niet goed dicht gedaan... (doet haar jas uit) Kom binnen, Marleen.
(Marleen heeft intussen de vestibule bekeken, hangt haar jas aan de kapstok, ontdekt de expresbrief, pakt 'm op en legt hem bij de spiegel).

REGINA : Trek je jas uit. Ik kijk even of Karel er al is. (gaat naar de slaapkamer): Karel ? (dan hetzelfde aan de keukendeur). De afwas ! (en bij de badkamer): Karel ? Wel, dan komt hij zeker later. Bij A.C.F., ik bedoel op het lab, kijken ze niet op een paar minuten meer of minder. Kijk maar 's rond. Wat je van zo'n flatje kan maken, hè ? Hier woon ik dus sinds mijn huwelijk. Lieve hemel, alweer een jaar geleden ! Ik ben al een heel jaar getrouwd.
Heerlijk hè ?

MARLEEN : (is de woonkamer binnengekomen en kijkt geïnteresseerd rond)
Wat praat je opgewonden !

REGINA : (glimlachend) Dat komt door dat glaasje cognac in de trein.

MARLEEN : Glaasje ! Zeg maar gerust glazen... drie dubbele !

REGINA : (geschrokken) Ik ben een alcoholica. Ik was gewoon blij, dat ik je weer tegen het lijf liep.

MARLEEN : (vrolijk) Zo werk je jaren samen en dan - uit 't oog, uit 't hart.

REGINA : Door mijn huwelijk en jouw scheiding... oh... sorry, ik wou er niet over beginnen.

MARLEEN : Zand erover. Alle mannen zijn hetzelfde, één pot nat.

- REGINA : (verweert zich) Hoe kun je zoiets zeggen. Mijn Karel...
- MARLEEN : (geamuseerd) Mijn man was ook eens de ideale echtgenoot. Pyama, pantoffels. Alles voorbeeldig. Jij gaat acht dagen naar de kledingbeurs in Düsseldorf en Karel doet braaf het huishouden ?
- REGINA : (trots) Mijn Karel is een uitzondering.
- MARLEEN : Jouw Karel is net zo min een uitzondering, als die parkiet een goudvis is ! (ze loopt de kamer op en neer en pakt ondertussen een foto van het bureau. Ze bekijkt de foto). Zeg...is 'm dat ?
- REGINA : (stralend) Ziet hij er niet goed uit ?!
- MARLEEN : (zet de foto op een andere plaats) Oogt onschuldig. Maar juist de mannen die zo onschuldig uit hun ogen kijken hebben het vaak achter de ellebogen.
- REGINA : (lachend) Je maakt me toch niet bang.
(ze brengt pyama en pantoffels naar de slaapkamer en geeft de parkiet voer. Ze opent de balkondeuren om te luchten) Mijn Karel is en blijft voor mij MIJN Karel.
- MARLEEN : (ironisch) Jammer, dat hij er niet is.
- REGINA : (onzeker) Hij kon toch ook niet weten, dat ik een dag eerder terug zou komen.
- MARLEEN : Precies.
- REGINA : Misschien is hij wel toevallig opgehouden.
- MARLEEN : (ironisch) Het "beroemde toeval" !
- REGINA : Welk beroemde toeval ?
- MARLEEN : Die zijn er in blond, zwart en rood.
- REGINA : (boos) Jij bent door die stomme scheiding echt gefrustreerd geraakt.
- MARLEEN : Kan kloppen.
- REGINA : Waarom zeg je dat ?
- MARLEEN : (legt een arm om de schouder van Regina) Weet jij eigenlijk hoe lang wij al bevriend zijn ?
- REGINA : (denkt na) Ik kwam zo van de academie bij Chic en jij was daar modeontwerpster. Je hele manier van doen imponeerde me.
- MARLEEN : (licht ironisch) Kijk 'ns aan.
- REGINA : (nadenkend) Alles wat je zei, klonk zo akelig zeker en... het schonk me vertrouwen. Ik geloofde in je !
- MARLEEN : (nonchalant) En nu geloof je in Karel.

- REGINA : Laat Karel d'r nu 'ns buiten !
 (een beetje boos gaat ze de vestibule in om haar jas op te hangen)
 Je mag dan een paar jaar ouder zijn en meer ervaring hebben dan ik, maar in Karel vergis je je. (ziet de expresbrief) Lag die er net ook al ?
- MARLEEN : (in gedachte) Nee, hij lag op de grond. Ik heb 'm daar neergelegd. Jij vertrouwt 'm dus ?
- REGINA : Van oom Ewoud uit Neede. (opent de brief, maar komt er niet tóe om te lezen) Wat vertrouwt ik ?
- MARLEEN : (broedt een plannetje uit) Jij denkt dus, dat het zogenaamde "toeval" voor Karel niet bestaat ? (ze pakt Regina de brief uit de hand en legt 'm op de salontafel) Laat dat maar even...
 Wat zou er gebeuren, als...aangenomen, dat jij voor zaken op reis bent en Karel alleen thuis. Wat zou er gebeuren, als hier plotseling een mooie attraktieve vrouw zou opduiken ?
- REGINA : (begrijpt het niet) Wat voor een vrouw ?
- MARLEEN : (wordt steeds enthousiaster bij het idee)
 Mijn God, er zou een vrouw bij Karel komen !
- REGINA : Een vrouw ? Ken ik haar ?
- MARLEEN : (een beetje kinderlijk) Wat doet een man als zijn vrouw op reis is ? Zal hij van de gelegenheid profiteren ?
- REGINA : Je bedoelt, dat Karel hier... (begrijpt het en schiet in de lach) Dat had je gedacht. Nee, schatje ! Karel zou elke test glansrijk doorstaan.
- MARLEEN : (doet alsof ze naïef is) Hij geeft dus niets om andere vrouwen ?
- REGINA : (lacht geamuseerd) Niet het geringste.
- MARLEEN : (nog naïever) Om mij ook niet ?
- REGINA : (vrolijk) Je zou het eens kunnen proberen.
- MARLEEN : (speelt komedie) Nee, nee, liever niet ! Straks gebeurt er iets... en jij, als mijn beste vriendin.
- REGINA : (grootmoedig) Wat zou er moeten gebeuren ? Karel doet zoiets niet.
- MARLEEN : Dat zeg jij. Ik ken de mannen beter !
- REGINA : Het is wel irritant, hoe jij alle mannen over één kam scheert.
 Er zijn er toch ook nog wel een paar met karakter.
- MARLEEN : (verbluft) Ach ! Karel heeft karakter. Ik dacht dat hij frigide was of iets in die geest.

REGINA : (kwaad) Nu moet je ophouden. Karel is een gewone doodnormale man.

MARLEEN : (haakt er direkt op in) Alleen geeft hij niet om vrouwen.

REGINA : (overijld) Weet je wat ik zou willen, dat jij Karel in zo'n situatie zou leren kennen. Zodat je weer NORMAAL wordt.

MARLEEN : (ligt op de loer) Wat voor 'n situatie ?

REGINA : Hem 'ns ontmoeten - als ik er niet bij ben. Je zou verbaasd staan.

MARLEEN : (verspreekt zich) Zonder dat jij erbij bent. Dat is helemaal geen slecht plan.

REGINA : (verbluft) PLAN ?

MARLEEN : (vol vertrouwen) Je zei toch net, dat ik jouw Karel 'ns in zo'n situatie zou moeten leren kennen. In de eerste plaats om weer normaal over mannen te denken... Ten tweede om mij van het karakter van jouw man te kunnen overtuigen. En ten derde, omdat hij iedere test glansrijk zou doorstaan.

REGINA : (onzeker lachend) Jij wil hier komen en Karel opzoeken, als ik niet thuis ben ?

MARLEEN : Precies ! Ik kom hier en jij zorgt dat je er niet bent.

REGINA : (geschrokken) Meen je dat nu werkelijk, Marleen ? Zeg, hoor 'ns...

MARLEEN : (neemt het initiatief) Een unieke gelegenheid om een man met karakter te leren kennen.

REGINA : Stop, stop, stop... wat ben je van plan...?

MARLEEN : (port Regina op) Schiet op... de "countdown" is begonnen !

REGINA : (loopt gehaast door de kamer. Legt de pyama echter in de verkeerde stoel en zet de pantoffels op een andere plaats)
Pyama... pantoffels...

(Dan trekken beide in de vestibule voor de spiegel hun jas aan, Marleen legt de expresbrief op de grond bij de voordeur)

MARLEEN : Schiet op !... de brief voor de deur. Nog iets vergeten ?

REGINA : (zeurderig) Ik word misselijk... de cognac...

MARLEEN : Nu niet terugtrekken... Misschien zal je me eens dankbaar zijn.

REGINA : (pruilt en zit ergens in de vestibule)... ik zou je nu al dankbaar zijn, als je me alleen liet.

MARLEEN : (helpt haar in de jas) Trek je jas aan ! Hopelijk komt Karel nu niet, anders is ons plannetje mislukt.

REGINA : (huilerig) Welk plannetje, in hemelsnaam ?

MARLEEN : (boos) Liefje ! Je komt morgen pas terug van je zakenreis.
 Dat denkt Karel tenminste. Mij kent hij niet ! Dus... kom ik
 vandaag hier om jou te bezoeken en tref hem alleen aan.
 Duidelijk ?

REGINA : (onzeker) En waar blijf ik ?

MARLEEN : In mijn flat. We houden telefonisch kontakt.

REGINA : En als Karel iets merkt ?

MARLEEN : (stelt haar gerust) Die merkt niets. Hij heeft het druk genoeg
 met zichzelf (gnuift)... en met mij !

REGINA : Hij laat je er niet eens in !

MARLEEN : (overtuigd) Mijn zaak... Waar is je koffer ?

REGINA : (één hoopje ellende) In de slaapkamer.

MARLEEN : (haast zich naar de keuken) Is dit de slaapkamer ? (kijkt
 ontzet naar binnen) Mijn God ! Wat 'n afwas ! Dat maakt 'm
 tenminste weer sympathiek.

REGINA : (opent de slaapkamerdeur) Dit is de slaapkamer.

MARLEEN : (werpt een blik naar binnen) Erg schattig...

REGINA : (op haar teentje getrapt) Hoe bedoel je "schattig" ? Tot aan
 deze deur gaat je test en geen stap verder ! (slaat plotseling om)
 Ik wil geen test. Ik wil Karel, zoals hij is.

MARLEEN : (bits) Goed, zoals je wilt. Mijn zegen heb je. (resoluut gaat
 ze naar de voordeur en pakt haar koffers)

REGINA : (vermant zich) Stop ! Wacht ! (pakt haar koffer) Ik ben het er
 toch mee eens. Maar...

MARLEEN : (energiek) Geen gemaar ! Ik wil niet dat het je zo vergaat als
 mij.

REGINA : Karel... blijf sterk !

MARLEEN : (kijkt in het trappenhuis) We nemen de trap... niet met de
 lift. Dan loopt Karel ons niet in de armen. (ze gaat zachtjes
 vooruit. Trekt de deur in het slot, maar sluit niet af. Er
 komt iemand de trap op) Vooruit... de lift in ! (snel weg)

Tweede scene.

KAREL : (doet de deur open en verbaast zich. Bekijkt het sleutelgat)
 Ik had vanmorgen toch tweemaal... (gaat de flat binnen, zet de
 aktentas neer en trekt z'n jas uit. Plotseling gooit hij zijn
 hoofd in de nek en ruikt.

KAREL : Eigenaardige geur ! C-2 H-5 OH-groep. *Lavendula officinalis*.

(hij pakt zijn aktentas op en gaat hoofdschuddend de woonkamer in) 'n Parfumbasis. (hij zet zijn aktentas op het bureau en de foto, zonder er bij na te denken, op de juiste plaats. Gaat dan naar de parkiet) Dag Elegast... oude kamergier. Dadelijk krijg je je voer. Ik ben het vanmorgen in de haast ver... je bak is al vol!!? Sinds wanneer bedien jij jezelf ? (Hij doet een stap van de kooi weg en stoot tegen de openstaande balkondeur. Verbaast zich opnieuw.) Wie heeft de balkondeur.... (kijkt naar de foto op het bureau. Loopt er heen, zet 'm op de verkeerde plaats, weer op de goede plaats. Hij schudt het hoofd) Elegast... die foto staat nooit daar... altijd hier. Mijn geheugen. (Hij heeft zijn overhemd uit zijn broek getrokken en losgeknoopt. Tegelijkertijd vist hij met zijn voeten naar de pantoffels. Zijn schoenen had hij voor die tijd al uitgedaan) Elegast... waar zijn m'n sloffen ? (hij ontdekt ze onder de andere stoel) Zeg 'ns, wat doe jij eigenlijk de hele dag, als ik er niet ben ? (Hij trekt zijn pantoffels aan en grijpt dan automatisch naar zijn pyamajasje) Die jas lag vanmorgen toch... en nu... ik lijd aan geheugenverlies. Elegast... lijd ik aan geheugenverlies ? ... of is Regina teruggekomen. (Dan staat hij op en gaat de slaapkamer in) Regina !? Al in de slaapkamer ?! (komt hevig ontsteld terug) Wie heeft het bed opgemaakt ? Dat doe ik toch nooit ! (tegen de parkiet) Hou je snavel... baasje heeft koppijn. (gaat naar het buro en bladert in de agenda) Regina zou toch morgen terugkomen... Niet vandaag ! Wat is er met mij aan de hand? De proeven in het lab... uitstromende gassen... Onzin ! Ik word verkouden... Tabletten (hij zoekt onder in zijn tas naar een buisje tabletten. Vastbesloten keert hij de inhoud van zijn tas op de bank om. Hij vindt het buisje.) Ah... daar zijn ze. Orde is de redding der dommen. (hij gaat tussen papieren en andere rotzooi uit zijn tas zitten en schudt een tablet uit het buisje in zijn hand. Een paar tabletten rollen op de grond) Eén was genoeg geweest ! (Hij legt het tablet op zijn tong, voelt onder de bank en haalt er een blad met ontbijtspullen van 's morgens te voorschijn. Zet het op de salontafel en spoelt het tablet met een slok uit het blikje koffiemelk weg. Daarna grijpt hij onder de rechter stoel en haalt veger en blik tevoorschijn om de weggerolde tabletten

bij elkaar te vegen. Neemt alles mee de badkamer in, gooit de tabletten in de w.c. en trekt door. Als hij terug komt, legt hij veger en blik in de stoel.) Dadelijk voel ik me weer beter... Stress! De hele dag op het werk, Elegast. En als je thuis komt, gaat het gewoon door. Kijk maar 'ns in de keuken. Maar 't kan ons niets schelen, hè ? Vandaag maken we het gezellig. Baasje vroeg naar bed - en jij - vroeg op stok. (er wordt gebeld) Voordeurbel - Wie kan dat nu zijn ? (er wordt geklopt) Kloppen...?

PAUL : Karel... ben je thuis ?

KAREL : Onze fotograaf (gaat naar de deur) Ja... ik kom. (hij opent de voordeur).

Derde scene.

PAUL : (komt met veel zwier en goed gehumeurd binnen)

Een goede dag ! Oude sloddervos, je hebt je naamplaatje nog steeds niet aan de deur gemaakt.

KAREL : (weinig spraakzaam) Ik weet ook zo wel, waar ik woon.

PAUL : (bekijkt zijn vriend) Hoe loop jij er bij ? Wilde je naar bed ?

KAREL : (knoopt zijn pyamajas dicht en laat zich in de eerste de beste stoel vallen) Nee, zo loop ik altijd rond.

PAUL : (gooit met een sierlijk gebaar een geïllustreerd blad, opengeslagen op de salontafel) Alsjeblieft..., wat zeg je ervan ? De "Playboy" drukt vier naaktfoto's van mij af ! Man - vier stuks! Deze...deze...deze...en dat meisje bij de spiegel... Klasse hè ? Industriefotograaf Paul Boswachter maakt naaktfoto's voor "Playboy". Nu jij weer...

KAREL : (zeurderig, slaat het blad dicht) Ik ben ziek.

PAUL : (verbaasd) Ziek ? Wat heb je ?

KAREL : (ongeduldig) Iets met mijn hoofd. Ik vergeet de helft.

PAUL : (ongeïnteresseerd) Wat vergeet je ?

KAREL : (bits, dan klagend) Ik laat de balkondeur openstaan, draai de voordeur niet op slot, geef Elegast voer, maak het bed op en kan me er niets van herinneren.

PAUL : (ongelovig) Is Regina misschien terug of zie je spoken ?

KAREL : (windt zich op) Regina komt morgen pas. Er is iets met m'n hoofd.

- PAUL : (schudt het hoofd) Man,man, wat is er van jou geworden. Dan te bedenken wat we vroeger allemaal uitgespookt hebben.
- KAREL : (geprikeld) Dat ben ik allemaal vergeten. Voor mij telt alleen Regina.
- PAUL : (plagerig) Pantoffelheld!
- KAREL : (geeft vrijwillig toe) Ben ik ook.
- PAUL : (ironisch) En je bent er nog trots op ook ?
- KAREL : (met nadruk) Omdat ik karakter heb. Weet jij wat dat is ? Als je zulke naaktlopers niet bekijkt en je alleen interesseert voor het kruiswoordraadsel op de volgende bladzijde. Dat is karakter! Maak je me wat te eten of moet ik met een lege maag naar bed ?
- PAUL : (beledigd) Loop naar de maan met je karakter. Ik ga boodschappen doen. (er gaat hem een lichtje op) Momentje. Appie Happie... Misschien is Regina boodschappen gaan doen ?
- KAREL : (wuift het idee weg) Dan had ze me dat laten weten, dat ze eerder terug zou komen.
- PAUL : (krijgt een ingeving) De postbode heeft toch een expresbrief bezorgd. Misschien was die van Regina.
- KAREL : Ik heb geen expresbrief gezien.
- PAUL : Ik heb toch gezegd dat hij 'm door de brievenbus moest gooien. (kijkt om zich heen en pakt de brief, die nog in de vestibule op de grond voor de deur ligt, op) Alsjeblieft, en wat stelt dit dan voor ? (wijst op de envelop)... En zelfs al geopend.
- KAREL : (krimpt in één) Geopend ? Ik zie die brief voor het eerst! Weer mijn geheugen. Van wie is die brief ?
- PAUL : (kijkt naar de afzender) Van de Leeuw. Oh nee... van de Leeuwen apotheek in Neede.
- KAREL : (zucht luid) Oom Ewoud !
- PAUL : (vouwt de brief open) Wie is oom Ewoud ?
- KAREL : Een oom van Regina. Apotheker, weduwnaar, verschrikkelijke dochter. Zit ook in 't apotheekersvak. Godzijdank nog nooit gezien.... Lees voor.
- PAUL : (leest) "Beste luitjes! In de hoop, dat mijn regels jullie in beste gezondheid aantreffen...
- KAREL : (kleinzerig) Ja, mij in 't bijzonder.
- PAUL : (leest verder)... laat ik jullie weten, dat ik het weekend naar Amsterdam kom. Diny...

KAREL : (valt hem in de rede) Dat is die lelijke dochter !

PAUL : Ik ken ook een meisje uit Neede. Dat fotomodel in de "Playboy". Er zijn toch niet alleen lelijke meisjes in Neede! (gaat verder)
"Diny gaat al enige tijd naar een apothekers opleiding in Amsterdam. Zo sla ik twee vliegen in één klap, mijn dochter opzoeken en jullie. Met de hartelijke groeten verblijf ik, Oom Ewoud".

KAREL : (opgewonden) Wat moet ik nu met oom Ewoud ? Misschien brengt hij zijn dochter ook nog mee.

PAUL : Ik dacht, dat je haar nog nooit gezien had.

KAREL : (nervus) Op familiefoto's. Melkboerehonde-haar - zomersproeten - ziekenfondsbriljetje - middenscheiding - knoetje ! In één woord verschrikkelijk.

PAUL : (kritiserend) Het is familie van je !

KAREL : (hysterisch) Ik ontken elke familieband.

PAUL : Wat zal Regina ervan zeggen, als je haar oom niet wilt ontvangen?

KAREL : (boos) Je bent mijn vriend ? Ontferm jij je over die Needeners.

PAUL : (knijpt 'm) Je weet dat ik alles voor je over heb... maar vandaag komt het slecht uit.

KAREL : Ach... zo ? Vandaag komt het slecht uit. Meneer krijgt bezoek. Maakt weer foto's ! (verontwaardigd) Vuilak !

PAUL : Je hoeft niet zo nijdig te doen.

KAREL : (bokkepruik op) Je zou avondeten voor me maken. En er is ook nog niet afgewassen. In de keuken staat nog een vaat van drie dagen. Ik begin me langzamerhand af te vragen... wat Regina wel niet van me moet denken, als jij de flat zo laat verslonzen.

PAUL : Je bent werkelijk niet goed bij je hoofd. Ik ben je huishoudster niet. (hij pakt woedend de "Playboy", draait zich abrupt om en gaat) Ik zal je avondeten brengen, maar dan... Goedenacht !

KAREL : Wacht ! Laat die "Playboy" hier ! Het kruiswoordraadsel interesseert me.

PAUL : (gooit 'm het blad toe) De naaktfoto's staan er een paar bladzijden voor. (hij gooit de deur achter zich dicht. (Af)

KAREL : ...Naaktfoto's. (pakt het blad op, bladert en vindt het kruiswoordraadsel.) Ah... een woordspiraal. Pittig! (haalt een pen van het bureau, pakt ook een loep, bladert terug naar de naaktfoto's) ... wat 'n borsten... prima belicht.

PAUL : (bonst op de deur) Ik ga boodschappen doen... tot straks !
 KAREL : (laat van schrik de loep uit z'n handen vallen, slaat het blad dicht en roept kwaadaardig) Vergeet vooral niet voor je bezoek een fles wijn mee te nemen. Van het merk "Yab Yum". (hij pakt de loep op en bekijkt de foto's met veel interesse) Elegast, dat gezicht komt me bekend voor.

Vierde scene.

Er wordt gebeld. Karel legt haastig de loep weg en slaat de "Playboy" dicht en legt 'm op de salontafel. Doet open. Voor de deur staat Diny Wansink, helemaal geen lelijkerd, maar juist een attractief blondje.

KAREL : ('n beetje in de war) Hebt u geschold, gescheld... gebeld ?

DINY : (wat verlegen) Ik wilde naar meneer Boswachter, maar die is niet thuis.

KAREL : (ironisch) Ach, naar meneer de fotograaf. Komt u toch binnen. Meneer Boswachter komt zo terug.

DINY : (komt binnen en staat er een beetje hulpeloos bij) We wilden iets bespreken...

KAREL : (weet wel beter) Zo zou je het ook kunnen noemen. Ik bedoel, hij noemde het zo... terloops. Hij is boodschappen gaan doen.

DINY : (schuchter) Boodschappen ?

KAREL : "Yab Yum"...eh wat te eten halen. Gaat u toch zitten.

DINY : Dank u. (gaat op veger en blik zitten) Oh !

KAREL : Pardon. (legt beide op 't ontbijtblad en friemelt aan zijn pyamajas) Ik had niet op bezoek gerekend.

DINY : (kijkt om zich heen) U wilde opruimen ?

KAREL : Mijn vrouw is op zakenreis... Ik ben gelukkig getrouwd... sinds een jaar. Ik doe de voorjaarsschoonmaak.

DINY : Nu ? In de herfst?

KAREL : (stotterend) Beetje laat geworden, dit jaar. De zomer was ook zo kort. Eigenlijk houd ik wel vaker grote schoonmaak. Voorjaar-zomer - herfst en winter. Mijn vrouw vindt mij de ideale echtgenoot. Andere vrouwen zouden zich... maar dat is onzin, en andere vrouwen interesseren me niet. Mag ik u iets aanbieden ?

DINY : Graag.

KAREL : (had daar niet op gerekend) Ja ? Ik kijk even, wat er in huis is.

DINY : Doet u geen moeite.

- KAREL : Is al goed. (af in de keuken, terug) Ik heb alleen augurken.
Lust u augurken ?
- DINY : (pure beleefdheid) Dol graag.
- KAREL : Mooi zo. Ben er zo weer. Als ik het glas open krijg. (af in keuken)
- DINY : Meneer Boswachter heeft het nog nooit over u gehad.
- KAREL : (rommelt luidruchtig in de keuken) U hebt zeker ook geen "alles-opener" bij u ?
- DINY : Hij heeft zelfs nog nooit uw naam genoemd. (pakt de "Playboy" en bladert er in) Ik heb ook helemaal niet op een naamplaatje gelet, zo maar bij de burens... (ziet haar naaktfoto's, kijkt naar de keuken, opnieuw in het blad)
- KAREL : Het naamplaatje is kapot. Waarom gaat u niet verder ? Is er iets ?
- DINY : (houdt de "Playboy" met de naaktfoto's opengeslagen in haar hand)
Nee. Nee... ik dacht, dat ik meneer Boswachter hoorde.
- KAREL : (komt met een schotel met twee kleine augurkjes terug) Alstublieft.
Augurken van waar Abraham de mosterd haalt. (ziet de opengeslagen "Playboy", schrikt en raakt de draad kwijt. Wijst hulpeloos op het blad) 'n,...'n Pl... zo maar wat in gebladerd.
- DINY : (pakt een augurk en neemt een hapje) Dank u... lekker.
- KAREL : Erg lekker. (hij pakt het blad, kijkt plotseling preciezer, dan uit 't veld geslagen naar zijn bezoek, neemt haar goed op) Ik bedoel, als je deze dame hier bekijkt... Dan zie je toch... Dan zie je...
- DINY : Wat zie je dan ?
- KAREL : (in de war) Een bepaalde gelijkenis...Ik bedoel... 't zijn foto's van grote artistieke waarde.
- DINY : (nieuwsgierig) Hebt u er verstand van ?
- KAREL : (bescheiden) Verstand ?
- DINY : (vriendelijk) Is 't uw smaak ?
- KAREL : (onbeheerst) Zeker ! Hoewel... de laatste tijd niet meer zo intensief.
- DINY : Verzamelt u zulke foto's ?
- KAREL : (verliest vaste grond onder de voeten) Ja... niet alleen foto's... Het is eigenlijk kunst... om het eens te formuleren.
- DINY : (verheugd) Hebt u een grote verzameling ?
- KAREL : (is het spoor totaal bijster, wijst op de "Playboy") Dit hier zijn de eerste.

PAUL : (klopt hard op de deur en roept niet erg vriendelijk) Ben terug !

KAREL : (schrikt op) Hij is terug. Paul. Hij zal wel op u wachten.

DINY : (staat op, gaat naar de voordeur) Ja. Bedankt voor de augurken.
Ik heb me nog niet eens voorgesteld.

KAREL : Dat halen we nog wel 'ns in. (opent de voordeur en laat Diny uit)
Ik wens u een geslaagde foto-sessie. Vat geen kou... Pardon,
wilt u nog een augurkje ?

DINY : Nee, dank u. Tot ziens. (af)

KAREL : (sluit de deur) Zo jong en alweer uit de kleren (pakt de "Play-
boy" en zoekt de bladzijde op) Zeker weten, dat is ze... en
helemaal in haar blootje. Mijn waarde vriend... we zullen het
nog eens over haar hebben.
(er wordt gebeld)

KAREL : Alweer terug ? (haast zich naar de voordeur)

Vijfde scene.

Karel en Marleen.

KAREL : (doet open) Ik wist toch dat de augurken u zouden sma...

MARLEEN : Mijn naam is Marleen Kramer. (ze zet de reistas neer. ze is
volledig veranderd : statige vrouw met sexy stem) Ik ben een
collemaatje van uw vrouw. Ik kom Regina eens opzoeken.

KAREL : (verbaasd) Zo ? U bent juffrouw Kramer ? Geen idee !

MARLEEN : (verbetert) Mevrouw... mevrouw Kramer. Ik ben gescheiden.

KAREL : Zo ? Tja... Helaas is Regina er niet.

MARLEEN : (vriendelijk en naïef) Dat geeft niet. Ik wacht wel even.

KAREL : Dat heeft geen zin. Mijn vrouw is op reis.

MARLEEN : (doet of ze ontzet is en stapt als vanzelfsprekend naar binnen)
Wat jammer nou. Wanneer komt ze terug ?

KAREL : (doet onzeker de deur dicht) Morgen !

MARLEEN : (nieuwsgierig) Oh ! Dan bent u dus helemaal alleen ?

KAREL : Ja.

MARLEEN : (laat zich in een stoel vallen) Wat een pech. Ik had iets bij
'n modeatelier te regelen. Het duurde iets langer dan ik had
verwacht en nu gaat er geen trein meer.

KAREL : Wat ? Helemaal niet meer ?

MARLEEN : Ja wel... maar pas morgen. Erger is, dat ik geen hotelkamer heb.